

N:o 18.

Ank. till Riksd. kansli den 14 febr. 1890, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående beviljande åt arrendatorerne af statens domäner af anstånd med erläggande af halfva arrendeafgiften för innevarande år.

(I. A.)

Då arrendatorerne af kronans domäner såväl med afseende å senare årens ogynsamma konjunkturer som särskildt till följd af det sista årets dåliga skörd syntes vara i behof af någon lindring i arrendeskyldigheternas fullgörande, har herr *N. Nilsson* i en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 78) föreslagit att Riksdagen måtte besluta att för sin del bevilja arrendatorer af statens domäner anstånd till den 1 nästkommande november med erläggande af halfva arrendesumman för innevarande år, under de vilkor för anståndet, som Kongl. Maj:t kunde finna skäligen att bestämma.

På sätt motionären jemväl antydt, har Kongl. Maj:t under de senare åren beviljat de kronans arrendatorer, som sådant önskat, anstånd till den 1 oktober hvarje af dessa år med en del af arrendeafgifterna. Sålunda beviljades i anledning af gjorda ansökningar under åren 1887 och 1888 anstånd med hälften och under år 1889 med en tredjedel af arrendesumman, allt dock under förutsättning att den del af arrendet, hvarmed anstånd icke beviljats, blefve i behörig tid erlagd.

Enligt hvad utskottet inhemtat, har Kongl. Maj:t, på ansökningar från ett större antal arrendatorer af kronoegendomar inom åtskilliga bland rikets län och efter det domänstyrelsens och statskontorets yttranden i ämnet infordrats den 7 i denna månad bemyndigat Kongl. Maj:ts befall-

ningshafvande i rikets samtliga län, der för kronans räkning utarrenderade jordbruksegendomar förefinnas, att på ansökan af vederbörande arrendator af sådan för statsverkets räkning utarrenderad jordbruksegen-
dom, som icke med nu löpande arrendeårs utgång kommer att af arrendatorn afträdas, meddela anstånd med erläggande af arrendet för det löpande året sålunda att, så vida deraf betalas jemlikt kongl. kungörelsen den 17 december 1886 senast före den 14 nästkommande mars hälften, med betalning af återstoden får anstå sist till den 1 nästpåföljande oktober.

Vid sådant förhållande får utskottet hemställa,

att herr Nils Nilssons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 februari 1890.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
